

Kirjoittaja on 27-vuotias TKK:n Maanmittausosastolta valmistunut diplomi- insinööri, joka työskentelee Scanagri Finland Oy:n palveluksessa "GIS Junior Adviserina" Suomen ja Egyptin välisessä kehitys-yhteistyöprojektissa Egyptissä.

Kesäloma ihanan viileässä ja sateisessa Suomessa kului hujauksessa – liian nopeasti, kuten kesälomilla kai yleensä on tapana. Taisin olla osapuulleen ainoa suomalainen, joka toisissaan nautti heinäkuun säistä, olivathan ne mitä terve-tulleinta vaihtelua Egyptin helteelle, kuivuudelle ja pölylle. No, paluu arkeen olikin sitten raju. Paitsi että Egyptin lämpötilat ovat varjossa vähintään tuplasti sen mitä Suomessa oli heinäkuussa, auringossa triplasti, myös töissä odotti hässäkkä, ja ensimmäinen työpäivä venyikin heti aamukahdeksasta puoli yhteentoista illalla. No, ainahan on mukava tuntee itsensä tarpeelliseksi, eikä sitten ollut liikaa aikaa koti-ikäväntiin käytettäväksi. Toistaiseksi olen projektissa, ja Damanhourissa, edelleen yksin ainoana ulkomaalaisena, mutta nyt olisi uusi "team leader" vihdoin lupeissa, ehkä jo syyskuun lopussa.

Elokuu on Egyptin kuumiin kuukausiin, ja kaikki kynnelle kykenevät viettävätkin silloin kesälomiaan, suunnaten "vähiten tukalan kuumalle" pohjoisrannikolle, Aleksandriaan ja siitä muutaman sadan kilometrin päässä lännessä sijaitsevaan Marsa Matruhiin, sekä näiden välille rakennettuihin "kesälomakyläihin". Nämä lomakylät ovat pieniä, tiheästi rakennettuja, muureilla ympäröityjä kaupunkeja, joissa jokainen kerrostalo on identtinen. Kaupungista löytyy tietenkin palvelut ja upea hiekkaranta, ja mahdollisesti jokin huvi/vesipuisto lapsille. Parin kilometrin päässä on seuraava vastaava kaupunki, jonka kerrostalot poikkeavat hieman edellisen kaupungin taloista, mutta ovat jälleen identtisiä keskenään. Yhteen tällaiseen lomakylään mahtuu varmaan muutamia tuhansia ihmisiä, ja tällainen merenrantakohteen kerrostalo-asunto joko omistetaan, tai vuokrataan viikoksi pariiksi. Talvisinhan nämä kylät ovat käytännössä autioita, sillä silloin Välimeren rannikolla on koleaa, tuulista ja sateista.

Luonnollisesti vain yläluokalla, ehkä

ylemmällä keskiluokalla, on tällaisiin vaikka vain viikonkin lomiin varaa. Mutta 10 % väestöstä muodostaa kuitenkin reilun 7 miljoonan kesälomaturistin joukon, johon lisätään vielä Arabian niemimaan ja Persianlahden alueen varakkaat, jotka myös suuntaavat heinä-syyskuussa Egyptin pohjoisrannikolle. Valtaosa egyptiläisistä voi toki vain haaveilla kesälomamatkasta pohjoisrannikolle, ja sinnittelevät ympäri vuoden ilmastoitomattomissa kerrostaloasunnoissaan, joissa sisälämpötila on kesällä varmasti +40, talvella tuskin +15. Myös maalais-kylissä asutaan kerrostaloissa.

Pellot levittäytyvät sitten näiden, kooltaan parista aarista pariin hehtaariin, kerrostaloalueiden ympärillä. Keskimääräinen tilakoko on maaseudulla alle puoli hehtaaria, ja yli 15 hehtaarin tilat on kielletty. Vuoden 1952 vallankumouksesta lähtienhän täällä on toteutettu maareformia, jossa tietyn enimmäiskoon, tällä hetkellä noin 15 hehtaaria, ylittävät maat otetaan valtiolle, ja jaetaan noin puolen hehtaarin palasina maattomille viljelijöille.

Hurjasta väestönkasvusta johtuen on Egyptin maanviljelyskin lujilla. Tilakoot pienenevät kaiken aikaa, kun pojat jakavat isänsä maan (tytöt perinteisesti luovuttavat osuutensa veljilleen, koska itse menevät naimisiin ja siten miehiensä elätettäväksi). Esimerkiksi projektimme kuski Abdu on päivät Egyptin maanmittauslaitoksella autokuskina viljellen siinä sivussa alle puolentoista aarin kokoista peltotilkkuuan. Peltö toki tuottaa kolme sataa vuodessa, mutta yhdestä sadosta saa tuskin sataa euroa, paitsi jos Maatalousministeriö antaa luvan viljellä puuvillaa, jolloin sadosta voi saada useammankin sata euroa. Täällähän eletään suunnitelmataloudessa siten, että Maatalousministeriö päättää, mitä kukakin viljelijä milloinkin viljelee. Ammatillisesta näkökulmasta mainittakoon vielä, että Abdun isältään perimän pellon virallinen omistaja lain-

huutorekisterissä on joku kolonialismin aikana 1920-luvulla pellon omistanut israelilainen.

Paitsi että väestönkasvu pienentää tilakokoja ja pakottaa maanviljelijät etsimään lisäansioita milloin mistäkin, vaikuttaa se myös asutuksen leviämiseen. Kylät laajenevat niitä ympäröiville pelloille, minnekäs muuallekaan, vaikka laki kieltää viljelysmaalle rakentamisen. Samalla tarvittaisiin lisää peltoa kasvavan väestön ruokkimiseksi.

Projekttillemme kuuluu hyvää. Systemikehityksessä on kova tohina päällä, ja tuloksiakin syntyy. Pakko on myös pitää yllä uskoaan siihen, että projektimme oikeasti parantaa, edes vähän, tai vaikka kuinka pitkällä tähtäimellä, pienviljelijän, kuten kuskimme Abdun, maanomistuksen turvaa, ja myös arvoa. Jos maansa voi kiinnittää pienen lainan vakuudeksi, voi esim. investoida modernimpiin viljelymenetelmiin, tai ostaa lisää maata ja laajentaa peltotaan. Kaiken kaikkiaanhan markkina-talouden ja taloudellisen toimeliaisuuden perustana täytyy olla oikeudenmukainen ja luotettava omistuksen turvaava järjestelmä, sen tärkeänä osana toimiva kiinteistöjärjestelmä.

KAISA HARJU